

MIN TRO

Fra <http://www.vanadisdottir.blotlaug.dk/asaweb/AsaVanaTro/Mintro.htm>, den 19.5.2004

Ifølge min opfattelse, er troen på de nordiske guder, troen på naturen og på mig selv.

5 Jeg ser guderne som forskellige sider af mig selv, og som aspekter af naturen. Jeg kan ikke lægge ansvaret for noget af det der sker over på mine guder, det at være villig til *at tage ansvaret selv*, er meget væsentligt. Det er også meget vigtigt, *at kunne være sig selv bekendt*, at stå op om morgenen og se sig selv i spejlet uden at få det dårligt. Det er værdier jeg er opdraget med og som jeg sætter meget højt.

10 I mine øjne er noget af det vigtigste for min tro, at vi undgår dogmer, da sådanne er dræbende for en tro der er så individualistisk som asatroen.

Hvordan bruger jeg så de forskellige guder?

Jo, jeg bruger guderne til at blive opmærksom på de ting der skal styrkes. Påkalder jeg Freya, er det for at blive mere opmærksom på den kærlighed der er i mig og omkring mig,
15 og derved kunne bruge den konstruktivt.

Jeg ser Odin som den rendyrkede, beregnende egoisme, men ham har jeg også brug for. Ligesom jeg har brug for alle de andre guderne, i større eller mindre grad, for at opnå balance, for at være et helt menneske

20 Loke er for mig pillefingeren, filuren der lige skal prøve at trykke på den knap, han ikke må røre. Bare for at se, hvad der sker. Uforudsigeligheden der kan føre til fornyelse. Det være sig mere eller mindre godt

Heimdal er god, når jeg har brug for at være ekstra årvågen, Frigg når jeg vil være en god kone, Balder er idealisten som jeg bruger, når jeg påberåber mig retfærdighed, og Forsete når det gælder forsoning.

25 Frey, når det gælder frugtbarhed og rigdom, og ligeledes Njord, men han er også god, om jeg ønsker mig en god rejse.

Thor, når jeg mangler den indre kraft, til at undlade at gøre det, jeg ikke bør gøre. Tyr, når modet slipper op og jeg er parat til at opgive det hele. Brage når min tunge skal smøres

med honning og jeg digter. Ull, har jeg et sjovt forhold til, da han er omgæret med stor mystik, men jeg fornemmer han er kraftig, jeg bruger ham dog ikke til noget specielt endnu, men han hører vinteren til.

Eyr bruger jeg for at læge sygdomme, hun er den bedste læge.

5

Jeg anråber ikke guderne i dagligdagen, så længe jeg hviler i mig selv er balancen tilstede, og derfor føler jeg ikke at anråbelse er nødvendig, hellere undlade at blóte end blóte for meget, som der står i Hávamál.

I stedet er det i dagligdagen vætterne, jeg er opmærksom på, alle de naturer der er omkring mig, som jeg skal leve i fredelig sameksistens med.

10

^[1] Jeg er født i 1964, og blev døbt Gudrun Gotved. Senere er mellemnavnet Victoria kommet til. At jeg så også bruger navnet "Vanadisdóttir" skyldes, at det betyder "Freyasdatter", og det er vel ikke så tosset endda. Min far er asatro, og den livsanskuelse har præget min opvækst, idet min mor ikke så noget forkert i det, selv om hun ikke selv er specielt religiøs. Mine søskende, Helle og Thorleif, er heller ikke med i Forn Siðr, så der har under ingen omstændigheder været tale om indoktrinering. Det er vigtigt for mig at understrege, at dette er mine egne personlige holdninger, ikke et udtryk for, hvad alle andre, der også er asatro, mener. Vi er meget forskellige, og har derfor også forskellige måder at opfatte religionen og guderne på, og sådan skal det helst blive ved med at være.